

YENİ HİCRETLER

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 05.01.2014 tarihli Şehzâdebaşı Sohbetidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Ve sallallâhu ve selleme ala seyyidina Muhammed. Ve ala âlihi ve sahbihi ecmaîn.

Değerli Mü'min Kardeşlerim;

Sevgili Peygamber aleyhisselam efendimizin ve ashabının Mekke'den önce Habeşistan diyarına daha sonra da Yesrip'e hicret edişlerini nedenler olarak ve sonuçlar olarak hepimiz biliyoruz. On üç yıllık büyük bir sabır mücadelesinden sonra Peygamber aleyhisselam efendimiz ve ashabı Allah'a kullukta muvaffak olabilmek için İbrahim aleyhisselamın şehri Mekke'yi terk etmek zorunda kaldılar. Gerek duygusal boyutunu ve gerekse tarihi seyrini, mağaraya örümceğin nasıl koruma olarak geldiğini vb. bilhassa hikâye boyutunu çok iyi biliyoruz. Tekrar etmemize gerek yoktur. Ancak Habeşistan ve Yesrip'e yapılan bu mübarek hicreti ana mantığı açısından yeniden düşünmemizde yarar vardır.

Aziz Kardeşlerim;

Sevgili Peygamber aleyhisselam efendimizi ve yanındaki Ebubekir'i, Ömer'i, Osman'ı, hicret gecesinde mızrakların saplanacağı yatağa yatan genç Ali'yi ve diğerlerini canları kurtarmak için Yesrip'e kaçmış insanlar olarak görmek hakarettir, zulümdür. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem de, yanındaki ashabı da can sevdasında değildiler. Dolayısıyla ne Habeşistan'a ne de Yesrip'e yapılan hicret bir can kurtarma olarak görülemez, bu iftiradır, zulümdür. Can kurtarmak olsaydı gaye, on mızrağın birden batacağı yatağa Ali'yi yatırmazlardı. Hicret, can kurtarmak değildir. Bunun için de hicret eden Müslüman'a "muhacir" denir, "göçmen" denmez. Çünkü leylekler hava şartlarını, iklimi karşılayamayacakları için göç eder. Müslüman, canını kurtarmak için göç etmez. Bu bir.

İki; ekonomik ve sosyal gerekçelerle mesela; etnik bir nedenle yapılmış bir hicret, söz konusu Yesrip Hicreti değildir. Çünkü etnik bir nedenle mesela; Arap olan Kureşliler, Arap olmadıkları için Mekke'yi terk etmek zorunda bırakmamışlardı. Bilakis Arap olan, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Arap olan, amca çocukları olan, dayı çocukları olan, İsmail aleyhisselamın torunu olmakta aynı dedenin çocukları olan, kendi akrabalarından akrabalık bağı, hatta ırk bağı bulunmayan Yahudilerin ortasına hicret etti.

Dolayısıyla hicret, Yesrip'e ve Habeşistan'a yapılan hicret, bir can kurtarma hicreti olmadığı gibi sosyal veya ekonomik bir nedene dayanan bir hicret de değildir. Filan ırkın, filan ırktan olan insanlara baskısının sonucu ortaya çıkmış bir hicret de değildir. Bu nedenle Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem ve ashabının hicreti, yüzde yüz sonucu muhacirlik olan hicrettir. Asla göçmen durumuna düşmemişlerdir. Kurtarmak istedikleri canları, malları ve sosyal kimlikleri değildi. Bunun için muhacir oldular. Bunun için onların hicretleri Kur'an ayetlerinin gündemini oluşturdu.

Aziz Kardeşlerim;

Hepimiz çok iyi biliyoruz ki Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin ve ashabının hicreti sadece ve sadece Allah'a kulluğu başarabilmek için yapılmış bir eylemdir. İbrahim aleyhisselamın tevhit dininin merkezi olarak kurduğu Mekke ve onun merkezi olan Kâbe, putçuluğun ve putların merkezi durumuna dönüştüğü için; "Allah" demenin ve Allah'a kulluk yapmanın imkânsız denecek kadar zor duruma geldiği bir Mekke olduğu için, huzur içerisinde Allah'a kulluk yapılabilecek ve insanları, insanlara kulluktan Allah'a kulluk şerefine yükseltmek için cihadın yapılacağı bir yere hicret edilmiştir. Bu nedenle Habeşistan'a yapılan hicret, on küsur sene başarısız bir hicret olmuş; Yesrip'e

yapılan hicret ise iki sene sonra İslam adına, Allah adına kılıç kuşanılıp İlahî Kelimetullah için, Allah'ın dinini yeryüzüne yaymak için cihat edilen orduların merkez üssü durumuna gelmiştir. Hâlbuki Habeşistan'da köklü bir krallık ve o krallığın başındaki insan kendisine sığınan Müslümanlara kapısını açmış can, mal güvenliği sağlamıştır. Oraya hicret eden seksen kadar sahabe bu güvenlikten istifade etmişler ama İslam'ın bir yararı olmamıştır. Bunun için hicret diyarı Yesrip'tir. Habeşistan değildir. Çünkü hicret; Müslüman'ın canını değil, dinini kurtardığı eylemin adıdır.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Yesrip'i hicret merkezi olarak seçtikten ve pratik olarak uyguladıktan sonra da o gün Müslüman olan herkesin can güvenliği bulunsun veya bulunmasın Yesrip'e hicret etmesi, iman gereği olarak mecburi tutulmuştur. Bu da gösteriyor ki Peygamber aleyhisselam efendimizin hicreti; kendisinin ve çocuklarının canını kurtarmak için yaptığı bir eylem değildi. Dinini kurtarmak, dininin kök salmasını sağlayacak işler yapmak için yaptığı bir tercihti.

Mekke fethedilip putlardan temizlendikten sonra da buyurdu ki: "Artık hicret yoktur." Çünkü hicrete gerek kalmadı. Her mü'min bulunduğu yerde İslam yaşayacak, İslamlaştıracak işler yapacak. Hicreti, canını kurtarmak isteyenlerin develere binip çölde yürüdüğü bir yolculuk olarak zannedenler; ashabi kiramı kuraklıktan dolayı Afrika'nın bir köyünden öbür köye giden zavallılar olarak zannedenler, belki de kıyamet gününde o Allah dostlarıyla zor hesaplaşacakları yanlış bir zan taşımaktadırlar. Bilakis rahat bir hayatı bırakıp evsiz barsız yaşayacakları, karınlarını doyuramayacakları zor bir hayata gittiler. Allah onlardan razı olsun!

Hicreti zihinlerimizde yeniden tarif edelim: Hicret; secdeye göçmenin adıdır. Hicret; haramlardan helale gidişin adıdır. Hicret; zinasız toplum bulmanın ve kurmanın adıdır. Hicret; banka tabelası olmayan sokağa taşınmaktır. Hicret; çocuklara Allah'ı ve Peygamber'i anaları, babalarından daha rahat öğretilip sevdirebileceğin zemin oluşturmanın adıdır. Sevgili Peygamber aleyhisselam efendimizin ve ashabının Yesrip'e yaptıkları hicret; tarihin bir döneminde, bir on gün içerisinde olmuş bitmiş hicrettir. Tekrarı da yoktur. Gerekli de değildir. Çünkü Ümmeti Muhammed devletini kurmuştur. Ayetler gelmiştir. Sistem oturmuştur. Artık Müslüman, dini için kaçmak değil, dini için zemin, mekân, ülke, diyar, kıt'a oluşturmak zamanına gelmiştir. Bunun için: "Mekke fethedildikten sonra artık hicret yoktur. Çağırıldığınız zaman cihat edin" buyurmuştur sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz. Cümleye dikkat ediniz: "Artık hicret yok. Çağırıldığınız zaman cihat edin." Cihat etmek vardır. Çünkü hicret, hiç olan bir ortamda bir yer oluşturmak için yapılmıştı.

Aziz Kardeşlerim;

O hicret bir defa yapıldı, "Tekrarına da gerek yok" dendi. Çünkü Müslümanlar kıyamete kadar küfrün karşısında hep cihat etmek zorundalar. Her sıkışıkça Müslümanlar kaçıp, rahat namaz kılıp oruç tutacakları yerlere gidecek olsalar bu, leylekler gibi her mevsim göç etmelerini; yeri geldiğinde de Kâbe'yi bile alıp daha güvenli, uzak, Yahudi'den uzak, bir yere taşımalarını gerektirecek. Hâlbuki Allah, bütün kâinatın önünde secde edenlerin elinde olmasını emrediyor.

Asıl hicret kâinatta Allah'a isyana son verdirme. Gaye bu zaten. Gaye başını kuma sokmak değil, kumları uçurup başını dik tutmak olunca hicret bir defa Yesrip'e yapıldı. Yesrip Medine oldu, münevver hâle geldi. Kıyamete kadar da bütün dünya şehirleri Münevver Medine'nin nurundan parlamış dünya merkezleri olması için uğraşacak. Müslüman yeni hicretler, yeni yeni Medineler kurmak içindir. Bu sebeple biz, Mekke'den Medine'ye hicret edildi ama artık "haramdan helale hicret edilecek" diyoruz. Artık puttan, putlaştırılmış değerlerden ve insanı Allah'a karşı suçlu duruma düşüren

günahlardan kaçmaktır hicret. Nefisten kaçıp secdeye kapanmak, hicrettir. Zinanın, alkolün, kumarın, faizin, anneye-babaya isyanın hazır lokma gibi şeytan tarafından önüne konduğunda elinin tersi ile itip "Allah bunu haram etti" diyen hicret etmiştir. Çünkü Ebubekir de Mekke'yi, dedesinden kalmış bulunan Mekke'yi terk ederken Mekke'nin sıcağından, Mekke'deki iklim şartlarından, işte oradaki ticaretin kötü gitmesinden kaçmamıştı. Orada müşrikler, namaz kıldığı için, Kur'an okuduğu için onu rahat bırakıyorlardı da rahat rahat Allah'ın Kitabı'yla yaşayacağı yer aradığı için Mekke'den hicret etmişti. Muhacir; zulümden kaçan değil, haramlardan kaçan insandır. Bunun için de herkesin Mekke'si kendi evidir, dükkânıdır, iş yeridir, sokağıdır. Herkesin Yesrip'i, Medine'si de evinin öbür, harama daha uzak olan odasıdır.

Erkek kadının bir arada çalıştığı iş yeri Mekke'dir. Sadece erkeklerle, helal çalışıp rızık kazandığın yer de Yesrip'tir. "Burada kadın-erkek bizi beraber çalıştırıyorlar" diye bırakıp "sadece erkeklerle daha helal bir ortamda çalışacağım" diye az maaşlı da olsa ikinci iş yerine geçen; muhacirdir. O, Allah dostudur. Çünkü Allah'ın haram ettiği bir yerden ve işten kaçmış helale doğru koşmuştur. Eğer evimizde otururken büyükler veya başkaları gıybetle başladılarsa Allah'ın haram ettiği bir gıybet, Müslüman'ın arkasından dedikodu yapılıyorsa elini vurup "bu gıybeti yapmayın" demek cihattır. Elini vurup "gıybet etmeyin" demeye kudreti yetmiyorsa baban olduğu için, amcan olduğu için, deden olduğu için, teyzen olduğu için vurup elini: "bu gıybeti yapmayın, ölü eti yemeyin" diyemiyorsan gıybetin yapılmadığı soğuk oda bile olsa yan odaya geçtiğin zaman, seni melekler Allah'ın haramlarının işlendiği bir odadan Yesrip'e geçmiş, hicret etmiş muhacir olarak kaydedeceklerdir. Çünkü Ebubekirler de keyifleri bozulduğu için değil, putlardan ve haramlardan uzak kalmak istedikleri için Mekke'yi terk etmişlerdi. Ama hicreti biz, develer üzerinde yapılmış bir Arap kahramanlığı filmi gibi izlersek bu anlamları çıkaramayız şüphesiz.

Hicret, bir film değildir, kahramanlık değildir. İslam Dini'ni, kulluğu, imanı yaşama mücadelesidir. Mekke'de senin karşına çıktığında Mekke'den hicret edersin, evinde karşına çıktığı zaman evinden hicret edersin. İş yeri iş yeri, sokak sokak nerede karşına çıkıyorsa, şeytan nerede seni abluka altına almak istiyorsa çok basit bir şekilde anlayabilirsin orası senin için bir hicret merkezine dönüşmüştür. Sen, Yesrip'i arayıp Münevver bir Medine haline getirmeye mecbursun. Eğer Müslümanlık'ta bir iddian varsa şüphesiz. "Her şey olduğu gibi gitsin" diyen için zaten bir tehlike söz konusu değil.

Aziz Kardeşlerim;

Bunun için diyoruz ki Mekke'den Medine'ye tarihte bir defa hicret yapıldı. Bir dahası da yok bunun. Ama şu bizim Allah'ı, rızasını ve cennetini kazanacağımız; haramsız bir dünya, haramların bulunmadığı bir ev, haramsız bir ticaret, haramların işlenmediği bir iş yeri arayışımız kıyamete kadar her gün devam edecektir. Bu hicret üç yüz altmış beş gün yirmi dört saat yapıp yapamadığımızın test edildiği bir hicrettir. Kendi çocuğuna, annene, babana, komşuna bile "bu haramdır" diyemediğin yer Mekke'dir. Ebu Cehil'e "etme yahu, zulmetme, karışma mü'minlere diyemedikleri gibi kime "sen yahu karışma, haram işleme, harama sebep olma" diyemiyorsan o Ebu Cehil konumunda birisidir. Adı Ahmet, Mehmet olabilir. Eylemi Ahmet eylemi, Mehmet eylemi değil demek ki. Hicreti bu anlamda baktığımız zaman dün Mekke'den Yesrip'e gitmek, güneşin altında belki de çıplak ayakla yaya yürüyerek gitmek ne kadar zor idiyse bu zorluğu başardıkları için Allah, o günkü nesle ecir üstüne ecir, cennet yığını cennet ihsan ettiyse benim Sevgili Peygamberim aleyhisselatu vesselam bugün de benim eylemlerime bu manada "hicret" diyorsa demek ki benim, gıybet yapılan bir odadan gıybeti yapılmayan veya benim en azından kulağıma gıybet sesinin gelmeyeceği bir odaya kapıyı açıp intikal etmem de öyle bir sevaptır.

Çünkü esasen Yesrip'e gitmek zorluğu kadar insanın zevkinden ve keyfinden feragat etmesi de bir zorluktur.

Nasıl Mekke'den Yesrip'e gitmeyi film olarak seyretmek kolay ama eylem olarak gerçekleştirmek zorsa gıybetli bir ortamı kişiliğini, her şeyini ortaya koyup bırakıp gitmek de zor. Bu kürsülerden veya evde otururken "faiz kötüdür, haramdır" demek kolaydır. Nasıl olsa sana kredi veren yok. Haram oğlu haram. Ama bir iş adamı kuruşa bile muhtaç olduğu bir zamanda bir banka müdürü kapısına gelip: "senin işini büyütelim mi, yirmi sene de karşılık istemeyiz senden" dediklerinde hazır pişmiş bu lokma diye duran faize karşı "hayır, iflas ederim, aç kalırım, sürülürüm, zindana girerim Allah'ın haramı olan faize tutmam" diyebilmek en büyük hicrettir. Bunun için Sevgili Peygamber aleyhisselam efendimiz sabahlara kadar ibadet edenlere arşın gölgesini vaat etmiyor da bir zina ortamıyla hiçbir engel olmadan karşılaştığı halde "ben, Allah'tan korkar ve zina edemem" deyip ayağına kadar gelen şeytan fırsatını tepen gence, insana arşın gölgesi sözü veriyor. Neden? Çünkü ayağına kadar gelen, şeytanın cicileştirip ambalajlayarak kapına kadar getirdiği, şeytanın en büyük silahlarından olan zina fırsatı veya başka bir haram, tepilmesi zor şeydir. Mekke'den göç edilir de o fırsatı şeytanın teptirmemesi için önüne sürdüğü fırsatlardan vazgeçilip gidilemez. Yapan, muhacirdir. Hicret etmiştir.

Aziz Kardeşlerim;

Bunun için Sevgili Peygamber aleyhisselam efendimiz: "Fitnenin, tembelliğin, kaosun hâkim olduğu zamanlarda ibadetini ihmal etmeyen mü'min, bana hicret eden mü'min gibidir." Buyuruyor. Neden? Çünkü asıl olan zor zamanda ibadet etmektir. Bir insan düşününüz hacca gitmiş veya umreye gitmiş, bu insan döndüğünde bize dese ki: "hiç namaz kaçırmadım, hep camide kıldım". Ne deriz? "Maşallah, Mekke'ye gittiği halde namaz kaçırmamış, maşallah" diyecek halimiz yok herhalde. Ee zaten namaz kılmaya gitmiştin Mekke'ye sen. Elbette camide cemaat kaçırmayacaktın. Ama lisede okuyan bir talebe benim karşıma geçip de: "ben, şu kadar sene lise okudum, Allah'a hamd olsun bir Cuma namazı kaçırmadım, hiçbir namazı kazaya bırakmadım" dediği zaman alınından, yanaklarından, ayaklarından öpülecek bir hâldedir o genç. O, muhacirdir. Hicret erbabıdır o. Çünkü neden? Şu milyonların yaşadığı toplumda lisede okuduğu için iki gün namazını kazaya bıraksa, imtihan günleri namaz kılmaya onu ayıplayacak bir insan bulunmaz. Buna rağmen Allah ve cennet hasreti o delikanlılık çağında onu namazından uzak tutmadıysa o bin bir lanet ortamına rağmen namazlı bir dört yıl geçirdiyse o işte Mus'ab'tır, Enes'tir, Ebubekir'dir. O, Allah'ın dostudur bu zamanda. Eli ve ayağı öpülecek işler yapmıştır.

Bir gencin, genç bir hanımefendinin, annesinin, babasının takvasını anlatması edebiyattan başka bir şey değildir. Evleneceği zaman "ben bugüne kadar iffetime hiç dokundurtmadım, erkek eli üstüme değmedi" demesi de bir edebiyattır. Zaten sana niye namuslu bayan diyeceklerdi ki başka türlü olsaydı? Ben iffetime sahip çıktım diye, muhacir sayılabilir miyim diye kadro bulamazsın. Ama düğün günü bile medresede hafızlık yaptığı, Kur'an okuduğu günkü takva ile düğün yaptıysan sen, ey Meryem kızı Meryem sen muhaciresin işte. Çünkü şeytan senelerce senin medreseye gitmene, Kur'an okumana izin vermişti. Düğün günü senin düğümünü çözmek için uğraşıyordu. O gün sen şeytanı mağlup ettin, muhacir oldun. Çünkü milyonların yaşadığı bu topraklarda "genç kızdır, bir düğün yaptı zavallı, o düğünde de biraz rahat olsa zararı yok" derdi sana herkes. Bir tek Allah ve melekler sana böyle demeyecekti, sen de Allah'ı ve melekleri tercih ederek hicret etmiş oldun. Evet, Mekke'den Yesrip'e gitmedin ama dedikodu sultanlığından Allah'ın rızası olan cennete hicret ettin. Yeni hicretler bunlardır. Mekke fethedildikten sonra hicrete gerek kalmadı. Asıl hicret, asıl zor olan; zevkleri bırakabilmektir, Mekke'yi değil.

Değerli Kardeşlerim;

Bu söylediklerimi siz de takdir edersiniz ki cennet, cehennem, Allah, din, Muhammed aleyhisselatu vesselam konuşulan bir yerde Ebubekir'in Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemle beraber günlerce çöl şartlarında mağaralarda zorluk çekerek yaptıkları hicreti tutup genç bir delikanlının lisede namaz kaçırmamasıyla orantılayarak "o da onun gibidir, onun gibi sevaptır" diyecek bir cüret ve çılgınlık yapamam bunu takdir edersiniz.

Allah'ın cennetini Allah'tan başkası dağıtamaz. Ben nasıl "bu da hicrettir" diyebilirim ki! Sevgili Peygamberim sallallahu aleyhi ve sellem'in Buhari'de ve diğer hadis kitaplarımızda rivayet edilen hadisi şerifi bana bunları söylettiriyor. Benim veya hiç kimsenin böyle bir hakkı elbette olmaz. Bu büyük bir iddia çünkü. Ama Sevgili Peygamberim aleyhisselatu vesselam buyuruyor ki: "Müslüman insanların dilinden ve elinden zarar görmediği insandır." Kimin eli ve dili Müslüman'a zarar vermiyorsa Müslüman odur. Sonra da buyuruyor ki: "Muhacir yani hicret etmiş adam da Allah'ın haram dediği şeylerden uzak duran insandır." Ebubekir de put doldurulmuş Mekke'den kaçtı zaten. İbrahim'in Mekke'sinden kaçmadı. Putların işgal ettiği Kâbe'yi hüznle görmek istemediler. Bir gün putlardan temizlemek için geri döndüler, putlardan temizlediler Kâbe'yi, o gün de hicrete gerek kalmadı bir daha. Muhacir; haramdan kaçandır, hicret de; haramsız yer oluşturmaktır. Peygamber aleyhisselatu vesselamın kanunu budur.

Aziz Kardeşlerim;

Allah neye haram dediyse şeytan onu muhakkak bize cazip gösterecektir. Muhakkak önümüze kolay çıkan fırsat olacaktır o. Biz de mü'min olarak imanımızı ve cennet umudumuzu taze tutmak için Allah'ın helaline gideceğiz. Şeytan ise cehennemde kendisine arkadaş olarak bizi seçmek istediği için haramı önümüze koyacak. Şeytanın vaatleri, ucuz vaatler olduğu için haram daha yoğundur. Haram daha ucuzdur, haram daha caziptir. Ama mü'min bin meşakkatle bir helal elde eder, bin iltifatla bir harama yanaşmaz insan olmalıdır. Hicret budur. Haramlarla savaşılmadıkça, haram levhalar, tabelalar Müslümanların yaşadıkları şehirlerde asılı durdukça; alkol ilanları, faiz reklamları Müslümanların namaz kılıp çıktıkları camilerin kapılarının karşısında hemen önlerinde durdukça Mekke'nin Fethi'ni, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in Hicreti'ni konuşmak anlam ifade etmez. Zenginın malı, fakirin ağzını yorduğu gibi Ebubekir'in hicret macerasını konuşmanın da bir anlamı yoktur. Çünkü Ebubekir radiyallahu anhin hicreti, onun boynunun borcuydu. Bugün faiz, alkol, müstehcenlik bugünkü Müslümanların Kâbe'nin içine doldurulmuş putlar gibi put olarak masalarında, kasalarında, evlerinde, lokantalarında, mutfaklarında hükümran olmuştur. Senin mutfağında haram hicret konusu olarak beklediği hâlde, çıktığın, yürüdüğün sokaklarda beş tabeladan belki de dördü haram bir nesneyi gösterdiği hâlde, bir kazak reklamı için bir yığın haram kadın cesedi teşhir edildiği hâlde ve bunu üreten reklam edenler de belki de cuma namazına dahi gelen insanlar olduğu hâlde "Ebubekir put dolu Kâbe'nin Mekke'sini nasıl bırakıp gitmişti, ne büyük Ebu Bekir" demek zenginın malını sayıp durmaktır.

Ben, kazanmak zorundayım. Kimsenin muhasebecisi değiliz biz. Ebubekir'in muhasebesini yapmanın gereği yok. Ebubekir olmanın zarureti vardır. Çünkü Allah celle celaluhu Ebubekir'e "Bırak Mekke'yi, git Yesrip'e, oradan da cennetime gel." Dedi. O da öyle yaptı. Bize de "Tutma faize, tutma harama, konuşma yalan, gıybet etme, en tatlı anında, en keyifli anında da olsa, annenın babanın sözünü dinle, gönlünü kırma, Allah'ı memnun et, böylece cennete gir!" Dedi. Biz, bunu beğenmedik de şöyle bir Mekke'ye gidip Mekke'den Yesrip'e yürüyerek tiyatro mu oynayacağız biz de muhacir olup sevap kazanmak için? Hayır! Muhacir; Allah'ın haramlarından uzak durmayı becerebilendir. Yeri gelir

çocuğun, yeri gelir baban, yeri gelir servetin neyse terk etmen gereken, bedel olarak ödemen gereken, onu ödeyebildiğin gün, senin adın muhacirdir, seni cennetinde bekleyen Allah'tır o zaman. Ama Ebubekir: "yahu İbrahim Dede'mizden kalmış bir Kâbe'miz var zaten, bunu nasıl terk edeyim ben" dese, muhacir Ebubekir olamayacaktı. Tıpkı genç bir hanım efendinin de "bir defa düğün yapacağım ben şimdi, bu düğünü de nasıl şöyle böyle yapamam" dediği zaman, Mekke'de kalmayı tercih etmiş birisi gibi olur. Çünkü senin hicretin odur.

Her Müslüman "benim çocuğum bir tane, benimki hariç Allah'ın dediği olsun, biz bir kereliğine yapıyoruz" deyiverse kim Allah'ın emrine itaat edecek? Nasıl Yesripler Medineleşecek? Tam aksine: "Dünya bir tarafa gitsin, ben Allah'tan taraftayım. Tek kalırım Rabb'imden uzak kalmam" demek iman gereğidir.

Kardeşlerim;

Bir flama açıp "ben hicret ediyorum" demek gerekli değildir. Bu sırada şu teknoloji çağında, şu medyanın ceplere girdiği çağda hicret, üç şeydir. Bu üç şeyi beceren, hicretin özünü yakalamıştır. Ebubekirler de -Allah onlardan razı olsun- esasen bu üç şeyi gerçekleştirmişlerdi.

Birincisi; bir yer Allah'a isyan edilen yerse, yani haram işlenen bir yerse mü'min orayı terk eder. Evin, iş yerin önemli değil. İki otobüs durağı var; birinde müstehcen bir kadın resmi var, öbüründe o resim yok durakta. Beş yüz metre daha fazla yürüyüp o durakta indiğin gün haram bir şey gözüne çarpsın diye sen beş yüz metre Mekke'den Yesrip'e doğru hicret et, niyet et buna. Hicret budur. Allah'a isyan edilen yerden uzak dur. İkincisi; günahın kendisi kadar günahın kuluçkasını da tehlikeli göreceksin. Eşek kadar sıpayı da eşek görmek zorundayız. Çünkü yarın o da eşek olacak. Bugün mekruh, büyüyünce, civciv çıkınca yumurtadan koca bir haram olacak mı? Olacak. Onu da terk edeceksin. Çünkü şeytan "kocaman haramlardan seni uzak tutuyorum, küçüklerini de boş veriver" dersene mesela; "Bak sen insan öldürmüyorsun ne kadar güzel, alkol de kullanmıyorsun. Eee evliyasın" der. Gıybetin öldürülmüş bir insanın etini yemek kadar çirkin olduğunu unutturmamalı sana. Mekânı terk ediyoruz, harama zemin oluşturan yumurtayı da tavada yemiyoruz. Haramın yumurtasından da haram çıkar, bunu böyle düşünüyoruz.

Üçüncü olarak da değerli kardeşlerim; hicret etmek isteyen, bugünün muhaciri olmak isteyen her mü'min bilecek ki kıyamet gününde haram işleyenler ve harama yardım edenler aynı terazide tartılacaklar. Faiz almayan, faiz muhasebesi de yapmayacak. Alkol tüketmeyen alkol tüketen fabrikaya üzüm satmayacak. Harama yardım etmemek bu yüzden de evindeki maişetinde oluşacak bir miktar sıkıntıya tahammül etmek, babandan, dedenden, İbrahim aleyhisselamdan kalmış Mekke'deki villa gibi evini bırakıp ensardan bir kardeşinin evinde misafir olarak kalmak muhacirliğidir. Kirada otururum haramla yardımlaşmam. Ne haram yardım alırım ne harama yardım ederim. Bir garibin yüz kasasını taşıyım, içinde yüz gram alkol bulunan bir kasayı ayağımla tekmeyle bile itmeyim. Haram mekânlardan uzak dur ve haram kuluçkalarına ilgi gösterme ve harama yardım etme, sen yirmi birinci asrın muhacirisin! Sen, fitneler zamanında Resûlullah'ı tercih ettiğin için on dört asır sonra da gelsen Resûlullah'a hicret eden Ebubekirlerle beraber inşallah haşır olacaksın. Bu hicret hepimizin kapısında, hepimizin önündedir, gayret eden bu ecre inşallah nail olacaktır.

Vel'hadülillahi Rabb'il âlemin.

